

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 maart 2019 met nummer RvVb-A-1819-0717
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0195-A

Verzoekende partij mevrouw **Rita VAN DAMME**

vertegenwoordigd door advocaat Raf JESPERS met
woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen,
Broederminstraat 38

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 10 november 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 september 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lovendegem van 11 mei 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de heer Bernard COPPENS (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het herstellen van een landbouwweg op de percelen gelegen te 9920 Lovendegem, Oostveld Kouter zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummers 1015l, 1015m, 1016h, 1186a, 1187, 1188a en 1189.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 29 januari 2019.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 10 februari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lovendegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het “herstellen van een landbouwweg” op de percelen gelegen te 9920 Lovendegem, Oostveld Kouter zn.

De percelen liggen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur: Agrarisch gebied met natuurverweving ‘Appensvoorde’”, definitief vastgesteld op 20 februari 2004. De percelen zijn gelegen in een structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving “Appensvoorde” met als overdruk natuurverwevingsgebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 maart 2017 tot en met 12 april 2017, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 11 mei 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college beslist:

“ ...

De aanvraag is volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone (KB 14.09.1977) gelegen in agrarisch gebied en woongebied. De aanvraag is gelegen in een op 20.02.2004 goedgekeurd gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Agrarisch gebied met natuurverweving “Appensvoorde” binnen Artikel 1 “Structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving “Appensvoorde”.

Het gebied maakt deel uit van een natuurverwevingsgebied en is onderdeel van het integraal Verwevend en Ondersteunend Netwerk, in de zin van het decreet Natuurbehoud. Alle werken handelingen, voorzieningen, inrichtingen en functiewijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering zijn toegelaten. De aanvraag werd openbaar gemaakt en leverde een bezwaar op in verband met een betwisting van burgerlijke rechten op de onroerende goederen. Vergunningen worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten, bijgevolg zijn de bezwaren niet relevant bij de beoordeling van deze vergunningsaanvraag.

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld te worden in functie van de goede ruimtelijke ordening. De aanvraag beoogt het herstellen van een bestaande aardeweg in kader van de toegankelijkheid van achterliggende agrarische percelen. De aanvraag beperkt zich tot het hertstellen van de bestaande putten en sporen. De veldweg wordt qua locatie niet gewijzigd. De aanvraag heeft slechts een beperkte impact op onmiddellijke omgeving. De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening, de wettelijke bepalingen en de onmiddellijke omgeving en wordt bijgevolg gunstig geadviseerd.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 22 juni 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 27 juli 2017 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

2.4 De juridische aspecten

2.4.1 Ontvankelijkheid

(...)

2.4.2 Planologische overeenstemming

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde GRUP als meest recente en gedetailleerde plan.

Voorliggend project beoogt het herstellen en opwaarderen van een toegangsweg naar percelen met een agrarisch gebruik. Het betreft de bestendiging van een bestaande toestand / gebruik die de natuurlijke kenmerken van het gebied niet aantasten. De voorgestelde werken zijn dienstig voor het agrarisch gebruik, nl. weiland en grasland, van de aanliggende percelen en zorgen tevens voor toegankelijkheid en bereikbaarheid in functie van het onderhoud van waardevolle landschapselementen.

2.4.3 Adviezen

Enkel door het ontbreken van de adviezen van het departement Landbouw en Visserij en het agentschap voor Natuur en Bos bestaat er een juridische belemmering voor het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Deze verplichte adviezen werden in eerste aanleg niet gevraagd, dit betreft een procedurele fout die het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning in de weg staat.

2.5 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de VCRO.

Rekening houdende met het feit dat de aanvraag in overeenstemming is met hetgeen in het GRUP bepaald wordt, en het GRUP ontegensprekelijk gedetailleerde stedenbouwkundige voorschriften bevat betreffende de inrichting en aanleg van het waardevolle bulkengbied, geldt een vermoeden van verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Voorliggend project beoogt het herstellen van een landbouwweg.

De landschappelijke impact van de werken is beperkt en brengt geen schade toe aan de bestaande natuurwaarden. De werken bestaan louter uit het uitvoeren van herstellingswerken aan een bestaande landbouwweg om de bereikbaarheid van de aanliggende percelen te garanderen en te bestendigen.

Deze werken hebben een beperkte ruimtelijke invloed en geven geen aanleiding tot stedenbouwkundige bezwaren.

Enkel bestaat een juridische belemmering door het ontbreken van het adviezen zoals vermeld in punt 2.4.3.

...

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 2 augustus 2017 voorwaardelijk gunstig.

Het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling adviseert op 3 augustus 2017 gunstig.

Na de hoorzitting van 8 augustus 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 14 september 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

2.4.2 Planologische overeenstemming

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde GRUP als meest recente en gedetailleerde plan.

Voorliggend project beoogt het herstellen en opwaarderen van een toegangsweg naar percelen met een agrarisch gebruik. Het betreft de bestendiging van een bestaande toestand / gebruik die de natuurlijke kenmerken van het gebied niet aantasten. De voorgestelde werken zijn dienstig voor het agrarisch gebruik, nl. weiland en grasland, van de aanliggende percelen en zorgen tevens voor toegankelijkheid en bereikbaarheid in functie van het onderhoud van waardevolle landschapselementen.

2.4.3 Adviezen

Enkel door het ontbreken van de adviezen van het departement Landbouw en Visserij en het agentschap voor Natuur en Bos bestaat er een juridische belemmering voor het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Deze verplichte adviezen werden in eerste aanleg niet gevraagd.

Tijdens de beroepsprocedure werden de ontbrekende instanties alsnog een gunstig advies uit: Natuur en Bos op 2 augustus 2017 en Departement Landbouw en Visserij op 3 augustus 2017.

Deze adviezen werden aan alle partijen bezorgd.

Het college van burgemeester en schepenen besliste op 17 augustus 2017 akkoord te gaan met deze adviezen.

2.5 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de VCRO.

Rekening houdende met het feit dat de aanvraag in overeenstemming is met hetgeen in het GRUP bepaald wordt, en het GRUP ontegensprekelijk gedetailleerde stedenbouwkundige voorschriften bevat betreffende de inrichting en aanleg van het waardevolle bulkengbied, geldt een vermoeden van verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Voorliggend project beoogt het herstellen van een landbouwweg.

De landschappelijke impact van de werken is beperkt en brengt geen schade toe aan de bestaande natuurwaarden. De werken bestaan louter uit het uitvoeren van

herstellingswerken aan een bestaande landbouwweg om de bereikbaarheid van de aanliggende percelen te garanderen en te bestendigen.

Deze werken hebben een beperkte ruimtelijke invloed en geven geen aanleiding tot stedenbouwkundige bezwaren.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij beroept zich op de schending van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, artikel 4.7.23 VCRO, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij wijst erop dat de gemeente heeft nagelaten het Agentschap voor Natuur en Bos en het Departement Landbouw en Visserij om advies te verzoeken. Zij voert aan dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar correct overwoog in zijn verslag dat de stedenbouwkundige vergunning geweigerd moest worden, het onderzoek was immers onvolledig en het dossier was gebrekkig.

Volgens de verzoekende partij had de verwerende partij de bestreden vergunning moeten vernietigen en terug moeten verwijzen naar de gemeente, zodat deze een nieuwe beslissing kon nemen.

2.

De verwerende partij antwoordt dat het betoog van de verzoekende partij betrekking heeft op de procedurele fouten die de gemeente heeft gemaakt en dat zij dan ook de verkeerde beslissing bestrijdt. Zij merkt verder op dat de verzoekende partij de beweerdde schending van artikel 4.7.23 VCRO en de motiveringsplicht niet toelicht zodat het middel in die mate onontvankelijk is.

Verder stelt de verwerende partij nog dat niets haar in de weg staat om tijdens de procedure alsnog adviezen in te winnen en in haar beoordeling te betrekken zodat zij als zorgvuldig handelende overheid met de nodige kennis van zaken over de aanvraag kan beslissen.

Er is volgens de verwerende partij geen sprake van een schending van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, aangezien de ontbrekende adviezen zijn bijgebracht tijdens de beroepsprocedure. De bewering van de verzoekende partij dat het dossier onvolledig zou zijn mist bijgevolg feitelijke grondslag, minstens beschikte de verwerende partij over alle noodzakelijke informatie om met kennis van zaken te kunnen oordelen.

Tot slot merkt de verwerende partij nog op dat zij niet bevoegd is om “*de bestreden beslissing te vernietigen en terug te verwijzen naar de gemeente*”.

3.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota niets toe.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij voert in het eerste middel aan dat het college van burgemeester en schepenen heeft nagelaten om advies te vragen aan het Agentschap voor Natuur en Bos en aan het Departement Landbouw en Visserij, zodat het onderzoek onvolledig was en geen vergunning verleend kon worden.

Met de verwerende partij wordt vastgesteld dat de verzoekende partij haar grieven richt tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 11 mei 2017. De Raad is evenwel niet bevoegd om hierover uitspraak te doen aangezien deze beslissing geen in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing is.

Voor zover de verzoekende partij nog opmerkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing had moeten vernietigen en terugverwijzen naar het college van burgemeester en schepenen, merkt de Raad nog op dat de verwerende partij ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep de aanvraag in haar volledigheid onderzoekt en dat de bestreden beslissing in de plaats van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen is gekomen.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.7.22 en 4.7.23 VCRO, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt in het eerste onderdeel vast dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 4.7.16, §1, eerste lid VCRO bijkomende inlichtingen in te winnen bij de adviserende instanties en heeft geoordeeld dat het ontbreken van de adviezen van het Departement Landbouw en Visserij en het Agentschap voor Natuur en Bos een juridische belemmering vormt voor het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning. Aangezien de verwerende partij haar beslissing moet nemen op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de adviezen ontbreken in dit verslag, had de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning moeten weigeren.

In het tweede onderdeel voert de verzoekende partij aan dat het niet toegelaten is voor de verwerende partij om, naast het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en het horen van de betrokken partijen, nog rekening te houden met andere bijkomende inlichtingen of adviezen. Het is niet aan de verwerende partij om het onderzoek van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar verder te zetten. Door het advies van het Departement Landbouw en Visserij en het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos nog in te winnen na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, schendt de verwerende partij artikel 4.7.23 VCRO.

De verzoekende partij stelt verder vast in het derde onderdeel dat de verwerende partij haar beslissing heeft genomen op grond van nieuwe elementen die niet voorlagen tijdens het onderzoek van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en voert aan dat zij op zijn minst het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zijn standpunt in de bestreden beslissing had moeten vermelden. De inhoud van dit verslag wordt niet vermeld in de bestreden beslissing, terwijl zij verplicht is dit op te nemen in het kader van de op haar rustende motiveringsplicht. Verwijzend naar rechtspraak van de Raad stelt zij dat de loutere formele vermelding van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet volstaat.

In het vierde onderdeel voert de verzoekende partij aan dat, indien de verwerende partij al rekening kon houden met nieuwe elementen, zij minstens het dossier had moeten terugsturen naar de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zodat deze een geactualiseerd verslag had kunnen opmaken waarin hij rekening kon houden met alle elementen. De nieuwe adviezen maken immers dat zijn verslag van 27 juli 2017 achterhaald is. Bovendien bevestigt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn e-mail van 24 augustus 2017 dat hij een geactualiseerd verslag zou opmaken op basis van alle aanvullende elementen. De verzoekende partij stelt geen kennis te hebben van een dergelijk verslag.

2.

De verwerende partij stelt in haar antwoord op het eerste onderdeel dat de verzoekende partij verkeerdelijk voorhoudt dat het gegeven dat zij overeenkomstig artikel 4.7.23, §1 VCRO een beslissing moet nemen op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zou betekenen dat zij in haar beoordeling niet mag afwijken van zijn standpunt. De verwerende partij kan immers, na een eigen onderzoek, tot een andersluidend oordeel komen. Hierbij is het wel vereist dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt welke de feitelijke en juridische motieven zijn die haar ertoe gebracht hebben van het verslag af te wijken. De bestreden beslissing voldoet hieraan.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt duidelijk in zijn verslag dat enkel het ontbreken van de adviezen in de weg staat van het verlenen van een vergunning. Aangezien deze adviezen zijn afgeleverd op 2 en 3 augustus 2017 en gunstig waren, zou het kennelijk onredelijk en onzorgvuldig geweest zijn voor de verwerende partij om deze niet in haar beoordeling te betrekken. De verwerende partij wijst er bovendien op dat zij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk motiveert dat de ontbrekende adviezen zijn uitgebracht. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt bijgevolg waarom zij afwijkt van het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Gelet op het feit dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar op het ogenblik van het nemen van zijn verslag nog niet kon beschikken over de nadien bijgebrachte adviezen, konden deze adviezen dan ook nog niet betrokken worden in het verslag.

Over het tweede onderdeel stelt de verwerende partij dat haar uiteenzetting over het eerste onderdeel herhaald kan worden. Zij voegt hieraan nog toe dat de verzoekende partij de feiten niet correct weergeeft. De ontbrekende adviezen zijn immers niet pas na de hoorzitting op 8 augustus 2017 toegevoegd aan het dossier, maar op 2 en 3 augustus 2017. Bovendien zijn beide adviezen bezorgd aan alle betrokken partijen. Dit wordt eveneens bevestigd in het schrijven van de raadsman van de verzoekende partij van 22 augustus 2017 waarin hij stelt kennis te hebben genomen van de adviezen op de hoorzitting. Bovendien is het administratief dossier steeds te consulteren door de betrokken partijen, zodat de verzoekende partij voorafgaand aan de hoorzitting de adviezen had kunnen inkijken.

Wat het derde onderdeel betreft verwijst de verwerende partij opnieuw naar haar betoog over het eerste onderdeel. Zij merkt verder op dat de VCRO nergens vereist dat de overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden opgenomen in de bestreden beslissing. Ook de Raad heeft al verschillende keren geoordeeld dat noch de VCRO, noch de motiveringsplicht vereist dat dit verslag opgenomen zou moeten worden in de vergunningsbeslissing. Het volstaat dan ook dat de verwerende partij verwees naar het andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De verwerende partij merkt verder nog op dat het enige verschil in beoordeling tussen het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de bestreden beslissing is dat in het verslag een juridische belemmering is vastgesteld omwille van de ontbrekende adviezen. Het verslag werd dan ook inhoudelijk overgenomen, met uitzondering van de vaststelling rond de ontbrekende adviezen. Uit de bestreden beslissing blijkt dan ook afdoende waarom de verwerende partij zich niet heeft aangesloten bij het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar aangezien duidelijk wordt verwezen naar de verleende adviezen.

Over het vierde onderdeel stelt de verwerende partij nog dat voor zover de verzoekende partij verwijst naar de artikelen 4.7.22 en 4.7.23 VCRO, hieruit niet blijkt dat de verwerende partij de aanvraag opnieuw had moeten verwijzen naar de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar omwille van het verkrijgen van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos en het advies van het Departement Landbouw en Visserij. Bovendien zijn deze adviezen eenduidig en gunstig en had de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar reeds aangegeven dat de ontbrekende adviezen de enige belemmering vormden voor het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning, zodat de nieuwe adviezen geen nieuw verslag vereisten.

3.

De verzoekende partij voegt aan het eerste onderdeel nog toe dat zij niet beweert dat de verwerende partij het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar moet volgen, maar wel dat uit zijn verslag duidelijk blijkt dat op dat ogenblik de verplichte adviezen ontbraken zodat de vergunning geweigerd moest worden. Het is bovendien niet zeker dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een nieuw verslag de vergunning zou hebben verleend.

Wat betreft het tweede onderdeel benadrukt zij nog dat het niet aan de verwerende partij is om de rol van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar over te nemen en bijkomende inlichtingen in te winnen. Zij stelt eveneens de feiten correct weergegeven te hebben aangezien zij voor de hoorzitting niet op de hoogte was van de enkele dagen voordien verleende adviezen.

Aan het derde onderdeel voegt de verzoekende partij nog toe dat het niet vaststaat dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar hetzelfde geoordeeld zou hebben bij het nemen van een nieuw verslag en benadrukt dat er sprake is van een verscherpte motiveringsplicht. De verwerende partij diende op zijn minst het advies en het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te vermelden in de bestreden beslissing.

Met betrekking tot het vierde onderdeel stelt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij niet kan stellen dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zijn standpunt impliciet zou hebben weergegeven voor het geval de ontbrekende adviezen alsnog werden bekomen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in het tweede middel in essentie aan dat (1) de bestreden beslissing niet genomen is op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar

(eerste onderdeel), (2) de verwerende partij geen rekening mocht houden met de pas na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bijgebrachte adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos en het Departement Landbouw en Visserij (tweede onderdeel), (3) de verwerende partij het verslag en standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar had moeten opnemen in de bestreden beslissing (derde onderdeel) en (4) een aanvullend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar vereist was (vierde onderdeel).

2.

Artikel 4.7.22, eerste lid VCRO bepaalt dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voor elke beslissing over het administratief beroep een verslag opmaakt dat de aanvraag aan de regelgeving, de stedenbouwkundige voorschriften, de eventuele verkavelingsvoorschriften en een goede ruimtelijke ordening toetst.

Artikel 4.7.23, §1 VCRO bepaalt dat de verwerende partij haar beslissing omtrent het ingesteld beroep neemt op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Deze bepaling legt aan de verwerende partij de verplichting op om het (in voorliggend dossier andersluidend) verslag in haar beoordeling en besluitvorming te betrekken. Het volstaat hierbij dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt waarom de verwerende partij afwijkt van de andere zienswijze in het verslag en op welke punten. Tevens vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat de verwerende partij, wanneer zij in haar beoordeling afwijkt van het voor de aanvraag ongunstig verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, haar beslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert.

3.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn verslag vast dat in eerste aanleg een procedurele fout is gemaakt doordat geen advies is gevraagd aan het Departement Landbouw en Visserij en aan het Agentschap voor Natuur en Bos. Hij beoordeelt de watertoets, de MER-toets, de natuurtoets, de verenigbaarheid van de aanvraag met de bestemmingsvoorschriften en met de goede ruimtelijke ordening en besluit dat er enkel door het ontbreken van de verplicht in te winnen adviezen een juridische belemmering bestaat voor het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij vast dat de ontbrekende adviezen tijdens de beroepsprocedure alsnog werden opgevraagd en dat het Agentschap voor Natuur en Bos op 2 augustus 2017 en het Departement Landbouw en Visserij op 3 augustus 2017 gunstig geadviseerd hebben. Zij stelt dat deze adviezen bezorgd werden aan alle partijen en dat het college van burgemeester en schepenen op 17 augustus 2017 meedeelde akkoord te gaan met deze adviezen. Voor het overige oordeelt de verwerende partij eensluidend met de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en besluit zij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

4.1

Anders dan de verzoekende partij dit ziet, volgt uit artikel 4.7.23 VCRO, dat bepaalt dat de verwerende partij haar beslissing moet nemen op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, niet dat de verwerende partij geen rekening mag houden met adviezen die dateren van na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Artikel 4.7.23 VCRO legt aan de verwerende partij de verplichting op om het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te vragen en dit verslag in haar beoordeling te betrekken. Wanneer zij andersluidend oordeelt moet uit de motieven van de bestreden beslissing blijken waarom en op welke punten.

Uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar blijkt duidelijk dat hij de aanvraag getoetst heeft aan de decretaal voorgeschreven beoordelingsgronden en vaststelt dat de vergunning enkel omwille van een procedurele fout, met name het ontbreken van de verplicht in te winnen adviezen, niet verleend kan worden. De omstandigheid dat de ingewonnen adviezen dateren van na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de verwerende partij om zich hierop te steunen in haar beoordeling. De verzoekende partij maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de verwerende partij geen rekening kon houden met de alsnog bijgebrachte adviezen en de bestreden vergunning had moeten weigeren.

De Raad stelt vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de ontbrekende adviezen zijn bijgebracht vooraleer de verwerende partij haar beslissing nam, dat deze adviezen (voorwaardelijk) gunstig zijn en dat de betrokken partijen de mogelijkheid hebben gehad om te reageren op deze adviezen. Uit de bestreden beslissing blijkt ook op afdoende wijze waarom zij afwijkt van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De motivering in de bestreden beslissing kan dan ook beschouwd als afdoende en zorgvuldig.

De verzoekende partij kan evenmin worden bijgetreden in de mate dat zij aanvoert dat de loutere formele vermelding van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in de bestreden beslissing niet kan volstaan en dat het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar inhoudelijk moet worden weergegeven in de bestreden beslissing. Zoals reeds aangegeven, volstaat het dat de verwerende partij laat blijken dat zij afwijkt van het andersluidend verslag en dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt op welke punten zij hiervan afwijkt en waarom. Dit is het geval in de bestreden beslissing.

4.2

De verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een aanvullend verslag had moeten opmaken. Gelet op de inhoud van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarin hij overwoog dat enkel het ontbreken van de adviezen het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in de weg stond, op de hierna bijgebrachte adviezen die (voorwaardelijk) gunstig waren en op het gegeven dat geen van de betrokken partijen inhoudelijk kritiek heeft geuit op de inhoud van deze adviezen, toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar had moeten gelasten met het opmaken van een aanvullend verslag. Door louter te wijzen op het feit dat de twee alsnog bijgebrachte adviezen dateren van na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, maakt zij niet aannemelijk dat een aanvullend verslag vereist was.

De omstandigheid dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn e-mail van 24 augustus 2017 aan de partijen aangaf om een geactualiseerd verslag op te maken op basis van alle aanvullende elementen doet aan het voorgaande geen afbreuk. Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt niet dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een aanvullend verslag had moeten opmaken.

5.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van de hoorplicht, artikel 4.7.23 VCRO, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij voert in het eerste onderdeel aan dat zij niet de kans heeft gehad om de nieuwe adviezen die werden neergelegd op de hoorzitting van 8 augustus 2017 in te kunnen kijken of om zich hierop voor te bereiden en dienstig te kunnen reageren. Volgens de verzoekende partij moet er een redelijke termijn zijn om met kennis van alle feiten de zaak te kunnen voorbereiden. Er is haar dan ook de mogelijkheid ontzegd om daadwerkelijk te kunnen reageren op de nieuwe stukken.

In het tweede onderdeel wijst zij erop dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een nieuw verslag had moeten opmaken, zoals hij ook zelf had aangegeven, en dat de betrokken partijen vervolgens opnieuw gehoord hadden moeten worden om daadwerkelijk hun opmerkingen te kunnen formuleren met betrekking tot de bijgebrachte adviezen. De verzoekende partij heeft echter geen kennis van een geactualiseerd verslag zodat zij hierop niet kon reageren. Zij merkt nog op uitdrukkelijk gevraagd te hebben om te kunnen worden gehoord omtrent nieuwe gegevens in een schrijven van 22 augustus 2017.

2.

De verwerende partij stelt in haar antwoord aangaande het eerste onderdeel vast dat de verzoekende partij niet betwist dat er een hoorzitting georganiseerd werd. Er is aan de hoorplicht in de zin van artikel 4.7.23 VCRO voldaan wanneer diegene die verzoekt om gehoord te worden, op het ogenblik dat hij wordt gehoord inzage heeft of beschikt over alle gegevens en stukken die door de bevoegde overheid bij de beoordeling van de aanvraag zullen worden betrokken en de mogelijkheid heeft gehad om opmerkingen te kunnen toelichten. De verzoekende partij toont niet aan dat hieraan niet voldaan zou zijn.

Volgens de verwerende partij zijn de ontbrekende adviezen sinds 2 en 3 augustus in het administratief dossier aanwezig en heeft de verzoekende partij tijdens de hoorzitting kennis gekregen van de inhoud hiervan, zodat de stukken niet pas na de hoorzitting bekend werden gemaakt. Op het ogenblik van de hoorzitting beschikte de verzoekende partij dan ook over alle gegevens en stukken die door de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag werden betrokken. Bovendien heeft de verzoekende partij ook na de hoorzitting door middel van een replieknota nog de mogelijkheid gehad om opmerkingen te geven, maar heeft zij nagelaten om hiervan gebruik te maken. De verzoekende partij heeft ervoor gekozen om enkel te protesteren tegen het bijbrengen van de adviezen, maar voert geen inhoudelijk verweer.

Wat betreft het tweede onderdeel stelt de verwerende partij dat, gelet op de organisatie van de hoorzitting op 8 augustus 2017 en op de inhoud van de adviezen, geen nieuwe hoorzitting georganiseerd moest worden. Omwille van de specifieke beoordeling in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar was geen nieuw verslag vereist. Er ligt ook geen schending voor van de hoorplicht louter omwille van het feit dat de verzoekende partij om een nieuwe hoorzitting heeft gevraagd.

3.

De verzoekende partij voegt met betrekking tot het eerste onderdeel nog toe dat de verzoekende partij voor de hoorzitting niet is ingelicht van de nieuwe adviezen en dat het van haar niet verwacht kan worden dat zij het administratief dossier voortdurend controleert op nieuwe stukken. De adviezen zijn haar pas bezorgd na de hoorzitting, zodat zij op het ogenblik van de hoorzitting dan ook niet op de hoogte was van alle stukken.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet waarom geen nieuwe hoorzitting is georganiseerd, terwijl de verzoekende partij hierom uitdrukkelijk heeft gevraagd. Bovendien heeft zij in haar schrijven van 24 augustus 2017 wel degelijk inhoudelijke opmerkingen geformuleerd. Het is daarenboven niet

relevant welke bijkomende argumenten de verzoekende partij had kunnen formuleren aangezien er een nieuw verslag had moeten komen en de verzoekende partij opnieuw moest worden gehoord.

Wat het tweede onderdeel betreft benadrukt de verzoekende partij dat zij er vanuit ging dat er nog een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en een nieuwe hoorzitting zou volgen zodat zij meende dat zij nog bijkomende opmerkingen kon formuleren.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert een schending van de hoorplicht aan doordat zij geen redelijke termijn heeft gekregen om te kunnen reageren op de bijgebrachte adviezen waardoor haar *de facto* de mogelijkheid is ontzegd om op deze adviezen te reageren.

Zij bekritiseert eveneens het feit dat de verwerende partij de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet gelast heeft met het opmaken van een aanvullend verslag naar aanleiding van de nieuwe adviezen en dat er geen nieuwe hoorzitting is georganiseerd waarin zij haar standpunt kenbaar kon maken over deze nieuwe adviezen.

2.

Artikel 4.7.23, §1 VCRO bepaalt:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord. De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

Artikel 4.7.23, §1 VCRO vestigt een normatieve plicht tot horen in graad van administratief beroep van de reguliere vergunningsprocedure. In de VCRO is de hoorplicht dus uitdrukkelijk voorzien en vormt daar een wezenlijk onderdeel van de administratieve beroepsprocedure.

De hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur geldt niet in zoverre er, zoals hier, een uitdrukkelijke regeling voor is uitgewerkt. De Vlaamse regering heeft nog geen nadere regelen betreffende de hoorprocedure bepaald, waartoe zij in overeenstemming met artikel 4.7.23, §1, tweede lid VCRO is gemachtigd. Bij ontstentenis van bepalingen in de VCRO of een uitvoeringsbesluit die de verplichting tot horen nader regelen, moet de in artikel 4.7.23, §1, eerste lid van de VCRO besloten normatieve hoorplicht worden aangevuld met de waarborgen die het bestuur op grond van het beginsel van behoorlijk bestuur moet nakomen. Dat houdt in dat het horen, schriftelijk dan wel mondeling, nuttig moet gebeuren.

Aan de voormelde hoorplicht is alleen voldaan indien diegene die verzoekt te worden gehoord, beschikt over alle gegevens en documenten waarover ook de verwerende partij beschikt op het ogenblik dat zij uitspraak doet over het administratief beroep.

3.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn verslag van 27 juli 2017 vast dat er ten onrechte geen advies werd gevraagd aan het Departement Landbouw en Visserij en aan het Agentschap voor Natuur en Bos. Naar aanleiding van dit verslag worden de ontbrekende adviezen alsnog opgevraagd en uitgebracht op respectievelijk 2 en 3 augustus 2017. Uit de stukken van het dossier blijkt, en dit wordt door de partijen niet betwist, dat deze adviezen zijn bezorgd aan de betrokken partijen en dat de verzoekende partij op de hoorzitting van 8 augustus 2017 kennis heeft gekregen van deze adviezen.

De verzoekende partij heeft vervolgens op 22 augustus 2017 aan de verwerende partij gevraagd om een datum mee te delen tot wanneer zij haar opmerkingen over de bijgebrachte adviezen kan formuleren. In dit schrijven verzoekt de verzoekende partij de verwerende partij om de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te gelasten met de opmaak van een nieuw verslag en uit zij kritiek op het aangevraagde project zelf.

Op 24 augustus 2017 wordt met een e-mail aan de betrokken partijen meegedeeld dat zij tot uiterlijk 6 september 2017 kunnen reageren op de twee bijgebrachte adviezen en dat deze reactie beschouwd zal worden als een aanvullend schriftelijk horen. De verzoekende partij heeft hieraan geen gevolg gegeven.

Op 14 september 2017 neemt de verwerende partij de bestreden beslissing.

4.1

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij op de hoorzitting van 8 augustus 2017 in kennis is gesteld van de op 2 en 3 augustus 2017 bijgebrachte adviezen en dat zij de mogelijkheid heeft gehad om hierop schriftelijk te reageren. Uit de e-mail van 24 augustus 2017 blijkt duidelijk dat de verzoekende partij de mogelijkheid heeft gekregen om te reageren op de nieuwe adviezen en dat de eventuele reactie van de verzoekende partij beschouwd zou worden als een aanvullend schriftelijk horen. De verzoekende partij heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt en heeft, naast haar eerder schrijven van 22 augustus 2017, geen schriftelijke reactie gegeven.

De Raad wijst erop dat artikel 4.7.23, §1 VCRO toelaat om betrokken partijen zowel mondeling als schriftelijk te horen. De verzoekende partij werd mondeling gehoord over haar beroepsgrievens en is de mogelijkheid gegeven om schriftelijk te reageren op de twee adviezen. Het blijkt dan ook dat de verzoekende partij over alle relevante gegevens en stukken beschikte die de verwerende partij in aanmerking kon nemen om de bestreden vergunning te verlenen en dat zij de mogelijkheid heeft gekregen haar standpunt daarover kenbaar te maken. De verzoekende partij kan niet worden bijgetreden in de mate dat zij aanvoert niet de kans te hebben gekregen om de nieuwe adviezen in te kijken en om hierop dienstig te kunnen reageren. De verzoekende partij toont niet aan dat zij niet op nuttige wijze in staat zou zijn gesteld om haar opmerkingen te kunnen doen gelden.

In het licht van de concrete gegevens van het dossier toont de verzoekende partij dan ook niet aan dat zij niet nuttig standpunt kon innemen en dat niet voldaan zou zijn aan de hoorplicht.

4.2

De verzoekende partij stelt, net zoals in haar schrijven van 22 augustus 2017, dat een aanvullend verslag diende te worden opgemaakt door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en een nieuwe hoorzitting moest worden georganiseerd.

Gelet op de inhoud van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, de (voorwaardelijk) gunstige inhoud van deze adviezen en het feit dat geen van de betrokken partijen bezwaar hebben geuit tegen deze adviezen, toont de verzoekende partij niet aan dat een aanvullend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en een nieuwe hoorzitting vereist waren. De partijen hebben de mogelijkheid gekregen om hun standpunt over de adviezen schriftelijk in te dienen, wat de verzoekende partij niet heeft gedaan. De omstandigheid dat in de e-mail van 24 augustus 2017 staat dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een aanvullend verslag zou opmaken, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

5.

Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van de artikelen 4.7.21 en 4.7.23 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt in het eerste onderdeel dat in de bestreden beslissing de formele en inhoudelijke opmerkingen uit haar schrijven van 22 augustus 2017 niet staan vermeld en dat hierop ook geen antwoord is gegeven. De verwerende partij heeft onvoldoende rekening gehouden met de kritiek van de verzoekende partij en faalt in haar motiveringsplicht.

In het tweede onderdeel licht de verzoekende partij toe in haar beroepschrift gewezen te hebben op het feit dat de aanvrager van de bestreden vergunning verschillende toegangswegen heeft om bij zijn percelen te kunnen geraken, zodat geenszins gebruik gemaakt moet worden van de weg waarvoor een vergunning wordt aangevraagd. De verwerende partij heeft nagelaten hierop te antwoorden.

2.

Wat betreft het eerste onderdeel stelt de verwerende partij dat zij over alle nodige documenten en gegevens kon beschikken om de aanvraag in zijn volledigheid te beoordelen, zodat er geen schending is van artikel 4.7.21 VCRO. Verder is er sprake van een tegenstrijdige houding van de verzoekende partij waar zij in het derde middel nog stelt dat zij niet werd gehoord en haar argumenten ten aanzien van de bijgebrachte adviezen niet kon uiteenzetten. In dit middel argumenteert de verzoekende partij immers dat zij wel degelijk formele en inhoudelijke argumenten heeft uiteengezet. De verwerende partij voegt nog toe dat de verzoekende partij er zelf voor koos om geen replieknota in te dienen.

De verwerende partij wijst er verder op dat de verzoekende partij haar schrijven van 22 augustus 2017, in tegenstelling tot in haar betoog in het derde middel, beschouwt als een aanvullend schriftelijk horen. Bovendien citeert de verzoekende partij de e-mail van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 24 augustus 2017 selectief en geeft zij geen juiste weergave van de chronologie van de briefwisseling. Uit de briefwisseling blijkt immers dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de brief van 22 augustus 2017 niet beschouwt als een schriftelijke repliek en dat hij de verzoekende partij nog heeft uitgenodigd om een schriftelijke, aanvullende nota in te dienen die zou gelden als een schriftelijk horen. De verzoekende partij is hierop evenwel niet ingegaan. Volgens de verwerende partij kan de brief van 22 augustus 2017 niet beschouwd worden als een inhoudelijke replieknota, aangezien deze brief enkel formele en praktische opmerkingen bevatte in verband met de timing van de procedure.

Er is volgens de verwerende partij geen sprake van een schending van de motiveringsplicht. De bestreden beslissing bevat immers de beroepsargumenten van de verzoekende partij en deze argumenten werden inhoudelijk beoordeeld en beantwoord bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. De motiveringsplicht vereist niet dat zij moet antwoorden op administratieve vragen van de verzoekende partij of moet motiveren waarom er al dan niet een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar vereist is.

De verwerende partij stelt verder dat de kritiek van de verzoekende partij in het tweede onderdeel een burgerrechtelijke discussie betreft over de vraag of de aanvrager gebruik kan/mag maken van

de landbouwweg. De verwerende partij heeft dit bezwaar op gemotiveerde wijze weerlegd in de bestreden beslissing zodat dit middelonderdeel feitelijke grondslag mist.

3.

De verzoekende partij voegt met betrekking tot het eerste onderdeel nog toe dat haar argumentatie niet tegenstrijdig is. Zij gaat niet akkoord met de bewering dat het formuleren van opmerkingen zou volstaan in het licht van de hoorplicht. Zij is immers van mening dat een nieuw verslag door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar moest worden gemaakt waarover de verzoekende partij moest worden gehoord. De verwerende partij kon het schrijven van de verzoekende partij niet zomaar negeren. De VCRO voorziet nergens in voorwaarden voor replieknota's zodat het aan de zorgvuldige vergunningverlenende overheid is om rekening te houden met alle relevante gegevens en om alle argumenten in haar beoordeling te betrekken.

Wat het tweede onderdeel betreft voegt de verzoekende partij nog toe dat de overwegingen in de bestreden beslissing waarnaar de verwerende partij verwijst een loutere verwijzing zijn naar het openbaar onderzoek en dat het aan de verwerende partij is om een zorgvuldig onderzoek te voeren en haar beslissing afdoende te motiveren.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de argumenten uit haar administratief beroepsschrift en haar brief van 22 augustus 2017 die als replieknota te beschouwen is.

2.

Wanneer de verwerende partij op basis van de artikelen 4.7.21, §1 en 4.7.23, § 1 VCRO uitspraak doet over een bij haar ingesteld beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, treedt zij op als orgaan van actief bestuur en niet als administratief rechtscollege. Gelet op het devolutief karakter van het beroep onderzoekt zij de aanvraag in haar volledigheid, op grond van een eigen beoordeling van zowel de legaliteit als de opportuniteit van de aanvraag.

De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, houdt niet in dat zij als vergunningverlenend bestuursorgaan alle aangevoerde middelen of argumenten, opgenomen in het administratief beroepsschrift en in de replieknota, dan wel alle voorafgaande adviezen, rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden. Het volstaat dat zij duidelijk doet blijken op welke overwegingen zij zich steunt om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, en de argumenten die relevant zijn in het kader van de beoordeling van de aanvraag in haar beoordeling en besluitvorming betreft, in het bijzonder het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de eventuele (relevante) opmerkingen daarop van de betrokken partijen.

3.

Als inhoudelijke kritiek voert de verzoekende partij aan in haar replieknota dat er geen sprake is van een landbouwweg aangezien de landbouwpercelen eveneens bereikbaar zijn via de andere zijde en dat de opgelegde voorwaarden en beperkingen moeten worden gerespecteerd. In haar beroepsschrift heeft zij onder meer reeds aangevoerd dat zij hinder ondervindt omdat landbouwers haar erf door intensief gebruik verder kapot zullen rijden en dat er nooit een veldweg, buurtweg of kerkwegel heeft bestaan en dat de minst schadelijke uitweg verloopt langs de weg Appensvoorde.

De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing eensluidend met de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, met uitzondering van de ontbrekende adviezen. Zij geeft in de bestreden beslissing de argumenten uit het administratief beroepsschrift van de verzoekende partij

weer. Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening zet de verwerende partij hieromtrent uiteen dat het aangevraagde geen aanleiding geeft tot stedenbouwkundige bezwaren. De stedenbouwkundige vergunning wordt verleend overeenkomstig de ingediende plannen. De verzoekende partij toont de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid van deze motieven niet aan en voert enkel aan dat de verwerende partij niet voldoende rekening houdt met haar argumenten.

Naar het oordeel van de Raad slaagt de verzoekende partij er niet in aan te tonen dat er in haar administratief beroepschrift of in haar replieknota van 22 augustus 2017 argumenten zijn opgenomen waarmee de verwerende partij geen of onvoldoende rekening heeft gehouden. Dat in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk naar de replieknota van de verzoekende partij wordt verwezen, doet hieraan geen afbreuk en impliceert geenszins dat de verwerende partij geen kennis zou hebben genomen van de replieknota. De verzoekende partij licht in haar middel ook niet toe welke nieuwe argumentatie zij nog ontwikkelt in haar replieknota. Uit de motivering in de bestreden beslissing kan voldoende worden afgeleid waarom de argumenten van de verzoekende partij niet worden weerhouden.

4.
Het middel wordt verworpen.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.
De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.2.19 en 4.7.16 VCRO, artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partij voert in het eerste onderdeel aan dat het Agentschap voor Natuur en Bos voorwaardelijk gunstig adviseerde. Deze voorwaarde voorziet in een maximale breedte van 220 centimeter (60 cm x 2 + 100 cm), terwijl de aanvraag betrekking heeft op een opvulling voor een breedte van ongeveer drie meter. De verwerende partij heeft nagelaten om deze voorwaarde op te leggen in de bestreden beslissing. Om die reden zijn de voorwaarden onvoldoende precies en wordt artikel 4.2.19 VCRO en de motiveringsplicht geschonden.

In het tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos bindend is en dat de verwerende partij in haar beoordeling heeft nagelaten om te bepalen of de aanvraag in overeenstemming is met de in het advies opgelegde voorwaarde. Om die reden wordt artikel 4.7.16, §2 VCRO en de motiveringsplicht geschonden.

2.
De verwerende partij antwoordt op het eerste onderdeel dat in de bestreden beslissing geen voorwaarden zijn opgelegd en dat zij hiertoe ook niet verplicht is, zodat niet ingezien kan worden hoe de niet-opgelegde voorwaarde 'onvoldoende precies' zou zijn.

De verzoekende partij houdt ten onrechte voor dat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos voorwaarden oplegt, aangezien de passage waarnaar zij verwijst een louter omschrijving is van het aangevraagde. De verwerende partij omschrijft bovendien het voorwerp van de aanvraag als "*2 stroken verharding van 60 cm breed op een tussenafstand van 100 cm*", hetgeen bevestigd wordt door het plan van de wegdoorsnede. Louter ondergeschikt merkt de verwerende partij nog op dat de bestreden vergunning uitdrukkelijk wordt verleend volgens de ingediende plannen.

Wat betreft het tweede onderdeel stelt de verwerende partij nog dat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos gunstig is en gevolgd wordt door de verwerende partij, zodat er geen sprake is van een schending van artikel 4.7.16, §2 VCRO.

3.

In de wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat noch de aanvraag, noch de bestreden beslissing vermelden dat het gaat om sporen van 60 cm breed met een tussenstrook van een meter.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de bestreden beslissing de voorwaarde in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos had moeten opleggen in de bestreden beslissing en dat de verwerende partij heeft nagelaten te onderzoeken of het aangevraagde in overeenstemming is met deze voorwaarde.

2.

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos luidt als volgt:

“ ...

Bespreking stedenbouwkundige vergunning

In de landbouwweg, die toegang geeft tot meerdere percelen, zijn veel putten, waardoor de weg moeilijk berijdbaar is door voertuigen. Er wordt gevraagd om de putten op te vullen en 2 rijsporen van 60 cm breedte aan te leggen met copro-gekeurd mengpuin. Tussen beide sporen is er een meter brede niet verharde strook.

Conclusie

*Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een **gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:***

- *Er worden 2 sporen aangelegd met copro-gekeurd mengpuin aangebracht, van 60 cm breedte en de tussen strook van 1 meter blijft onverhard*

De vergunningverlenende overheid kan de vergunning slechts toekennen mits naleving van deze voorwaarden.

...”

De verzoekende partij moet worden bijgetreden dat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos voorwaardelijk gunstig is. De Raad stelt evenwel vast dat uit de stukken van het dossier blijkt dat het aangevraagde in overeenstemming is met de in dit advies opgelegde voorwaarde.

De bestreden beslissing omschrijft het aangevraagde onder meer als volgt:

“ ...

De eerste 55 m vanaf de Oostveld Kouter is verhard met siergrind. In deze zone wordt enkel een kleine verzakking opgevuld en genivelleerd. Vanaf een diepte van 55 m tot een diepte van ongeveer 200 m wordt de landbouwweg hersteld met COPRO mengpuin. De herstelde landbouwweg bestaat over deze lengte uit een karrenspoor en wordt uitgevoerd met 2 stroken verharding van 60 cm breed op een tussenafstand van 100 cm.

...”

Hieruit blijkt dan ook dat de aanvraag betrekking heeft op twee sporen met een breedte van 60 cm, dat tussen deze twee sporen een strook van een meter onverhard blijft en dat deze sporen opgevuld worden met copro-gekeurd mengpuin. De stukken van het dossier, met name de toelichtende nota bij de vergunningsaanvraag en de vergunde plannen, bevestigen dat het aangevraagde voldoet aan de in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos opgelegde voorwaarde.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij geen schending aantoonst van de aangehaalde bepalingen.

3.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 12 maart 2019 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO